

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2016. Farsang-Böjt · XXII. évf., 1. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

Ady Endre: Volt egy Jézus

*Szent elgondolás: volt egy Jézus,
Ki Krisztus volt és lehetett
És szerette az embereket.*

*Pedig ma is élhet. Föltámadt,
Ki Krisztus és nagyon nagy úr,
De él másképpen és igazul.*

*Ő mondta: fegyvert a fegyverrel
Győzni s legyőzni nem szabad:
Jézus volt, Krisztus: legigazabb.*

*Járj köztünk, drága Isten-Ember,
Tavasz van, nőnek a gazok
S kevesek az igaz igazok.*

*Az emberek úgy elrosszultak
(Hiszen nem voltak soha jók):
Most Krisztus-hitünket csufolók.*

*Ugy látlak, ahogy kigondoltak:
Egy kicsit véres a szived,
De én-szívem egészen tied.*

Emlékezzünk szeretettel Somogyi Dezső bá'-ra halálának évfordulóján (4. o.)
Gyertek az ICHTHÜSZ Közgyűlésre Balatonfüredre (15. o.)

**Aktívan vegyetek részt településetek
március 15-i ünnepségén!**

**Isten áldása kísérje nagyböjti önvizsgálatunkat
és a föltámadás örömteljes megünneplését!**

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28) Jézus mondja „Én vagyok a jó pásztor ...”

Olvasandó: Ján.10

Bűnbánati, böjti időket élünk most a Nagypéntek és Húsvét előtti időszakban. Ezt az ünnepkört szoktuk a keresztyénség legfontosabb ünnepkörének is nevezni. Az Ószövetség népe az Egyiptomból való szabadulás, a keresztyénség pedig a bűneinkből szabadító mennyei bárány, Jézus Krisztus érettünk való halálát és a bűn rabszolgaságából való feloldozást, a megszerzett feltámadt új élet szabadságát ünnepli.

Igénkben Jézus, a pásztor és a nyáj képével hozza egyszerű hallgatóihoz közelebb küldetésének természetét. Ő olyan, mint a jó pásztor, aki biztonságban megőrzi juhait és őrt állva vigyázza őket (10,1-2). Személyes viszonyba van velük, nevet ad nekik, azok hallgatnak szavára, mert ismerik a hangját (10,3-4). Vezeti őket, előttük megy és a juhek követik őt (10,4). Idegen hangra nem figyelnek, idegent nem követnek (10,4-5). Milyen nagyszerű, idilli képek, milyen szép leírása a pásztor és bárányainak kapcsolatáról.

Gondoljunk a másik pásztorképre is, a 23. zsoltárra: „Az Úr az én pásztorom nem szűkölködöm...”, füves legelőkön, csendes vizek mellett, kies ösvényeken terelget ez a pásztor. Terített asztal, itallal csordultig telt pohár rajta... Rajzolni, festeni lehet ezeket a képeket! Sok-sok generáción át vizsgálnak ezek a hálás, imádságos sorok. A pásztor és a nyája viszonya, Isten és az övéi áldásos viszonyáról beszél.

Igen, mert az emberi élet, az édenkerti bűneset óta nem csupa napfényt, zöld füvet, kék eget, tágas réteket, csordogáló patakokat jelent. Mindkét bibliaszakaszunkban feltűnik valami, ami megzavarja ezt a boldog kiegyensúlyozottságot. Tolvajról és rablóról beszél (Ján.10,1) „*aki nem egyébért jön hanem, hogy lopjon, öljön, pusztítson...*” (10,10). Kész horror! A zsolttáros is beszél hasonlóról: „... a halál árnyékának völgyében járok” ugyan, de „*nem félek a gonosztól...*” (23.Zsolt.4). – Elgondolkoztató mitől lesz ilyen zavaros, kusza a korábban csupa vidám és rendezett kép? – Mitől válik az életünk is, a gyermekkor gondtalansága tinédzser korunkra olyan menthetetlenül bonyolulttá?

A Biblia világosan beszél arról, hogy Isten mindenben a legjobbat akarja teremtményeinek. De az ember ellenszegülése, Isten ellen való lázadása, mindenképpen nagykorúvá válni akarása Istennel való viszonyában a bűn világba való bejövételét jelenti. Ez az igyekezet eltávolítja az embert Teremtőjétől. Példázatunk képeire alkalmazva: a bárány úgy gondolja, a továbbiakban nincs szüksége pásztorra. Így válik nagykorúvá, önállóvá az ember és kiesik Isten családjából. Az önállósulás, a nagykorúvá válás, erőnk kipróbálása fontos a cserkész életében. De még fontosabb, hogy ez ne jelentse az Istennel szembeni lázadást. Felnőttként is Ő vezet, mert Ő a jó pásztor. Az Ő gondoskodására és segítségére szorulunk az élet teljessége tekintetében is. A baj sokkal nagyobb a bűn és a bűneink következtében mint, hogy azt egyedül kijavíthatnánk, amelynek vége a *bűn zsoldja, a halál...* (Róm.6,23). De így folytatja az apostol: „*Isten kegyelmi ajándéka örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban*”.

A pásztor, a Jó Pásztor életét adta a juhaiért. Mindazokért, akik nyájához tartoznak. És nemcsak meghalt értük, helyettük, miattuk, de fel is támadott. Ő él! S az övéinek élő Megváltójuk van. Ezt ünnepeljük Húsvétkor, és ezt kellene ünnepelnünk életünk minden napján.

Szuhánszky Gábor cst.cspk.

„Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat...”

mondja Joel próféta népének a mindent elpusztító sáskajárás után, amelyben isteni ítéletet ismert fel. (Joel 1-2.) A felhívás pedig a böjtnek a helyénvaló, igazi tartalmára utal.

Ismeretünk szerint minden vallás tanításában és gyakorlásában van jelentősége a böjtnek, és szinte minden vallás szembenéz azzal a kísértéssel, hogy a böjt üres formalizmussá válik és ezáltal nemcsak önámító, hanem képmutató is lesz. Egy vallás minél több konkrét tilalmat ír elő a böjtről, annál könnyebb megtartani – minden látszat ellenére –. Nem olyan nagy vállalkozás bizonyos ételektől tartózkodni, amelyek pótolhatók, helyettesíthetők más finomságokkal. A zsidók – egyébként az előírásoknak megfelelően – látványosan megszagatták a ruhájukat, de ennél sokkal nehezebb az őszinte belső bűnbánatot, és önvizsgálatot tartani. A próféta erre hív, amikor a szívek megszaggatásáról beszél. A böjt minél inkább előírás alapul, annál inkább lehet üressé, s minél inkább az önkéntes belső odaszánásra épül, annál inkább van igaz megtisztító, az Istenhez, a Szenthez visszavezető hatása.

Éppen a köztudatban formálissá vált böjtölés vagy nem-böjtölés alapján mondják, vagy gondolják sokan azt, hogy a reformátusoknál nincs böjt. Természetesen ez így nem igaz. Ami igaz, az az, hogy a reformátusok a formális és könnyen tartalom nélküli böjtölés kísértését elkerülendő, a hívőre bízzák, hogy a maga önkéntes böjtjét milyen formában tartja meg. Tehát a reformátusnak is hitbéli kötelezettsége a böjtölés. Az egyik legfontosabb református hitvallási irat is, amely egyébként ebben az évben ünnepli 450. évfordulóját, a II. Helvét Hitvallás így ír erről: *„Minél súlyosabban elítéli Krisztus egyháza a dobzódást, részegeskedést és minden bujaságot és mértéktelenséget, annál buzgóbban ajánlja nekünk a keresztyén böjtöt. A böjt ugyanis semmi egyéb, mint a kegyesek önmegtartóztatása és mértékletessége, tehát testünknek fegyelmezése, féken tartása és megsanyargatása, amit a felmerülő szükség szerint vállaltunk magunkra; ezáltal megalázzuk magunkat Isten színe előtt és a testtől elvonjuk a táplálást, hogy annál könnyebben és szívesebben engedelmeskedjék a léleknek. ... A böjt a szentek imádságának és minden erénynek támasza. Nem tetszett Istennek (mint látjuk a próféták könyveiben) az olyan böjt, melyben az ételtől, nem pedig a vétkektől tartóztatták meg magukat a zsidók.*

Tehát a böjt lényege a bűnbánat, a bűnbánattal együtt járó önvizsgálat és a jobbra való törekvés annak reményében, hogy a bűnbocsánat isteni ajándékát élvezzük. Az említett Hitvallás továbbá még ezeket tanítja: *„Mindен böjtnek szabad, önkéntes és igazán alázatos lélekből kell erednie.* Az ember szabadságával él jól akkor, amikor bűnbánattal, önvizsgálattal és önmegtartóztatással várja az Isten kegyelmét, amely az ünnepnek az ajándéka. Tehát a böjttel sem érdemeket szerzünk, hanem az Isten Krisztusban megjelent kegyelmét leszünk képesek örvendező és reményteljes szívvel befogadni.

Mindez cserkésznyelvre fordítva megegyezik a 2. törvényünk és a fogadalmunk elvárásával. Hiszen Isten, haza és embertárs iránti kötelezettségünk teljesítése bizonyára sok önérdékről, önkényeztetésről és öntettszélgersről való lemondással jár. A ilyen böjt vezessen bennünket a feltámadás és örök élet ünnepének, a Húsvétnek helyénvaló várására.

dr. Bóna Zoltán cst.cspk.

„Állíts magadnak jelzőoszlopokat” (Jer 30, 21)

Dezső bá' egy éve ilyenkor még elvitt síelni,

merthogy gyermekkori sí-próbálgatásaim után 40 évvel és egy bénulással fenyegető betegség után néhány hónappal ő volt, aki rávett arra, hogy lécet csatoljak a lábamra jó 15 évvel ezelőtt. Innentől kezdve ő vitt engem síelni akkor is, ha fizikailag az én kocsimban ültünk, s ha látszatra úgy tűnt, mintha én lennék, aki az idősebb barátot a hegyoldalra segíti. Tavaly sem így volt. Ő adta a motivációt, hogy néhány napra elmenjünk. Ő adta a bátorítást, hogy lécet csatoljak. Ő volt, aki kinézte a még nekem is biztonságos helyszínt, aki leszervezte a hotelt, s nekem csak föl kellett vennem őt budai lakásánál. Én fölvettem, de ő vitt engem, mert nélküle nem mentem volna

Néhány napot töltöttünk így a Mátrában. Megbeszéltük sokadszor ugyanazt, ami összekötött bennünket a megelőző negyedszázadban. Merthogy barátságunk 1989-re vezet vissza, amikor egyrészt megalakult a 724. számú Kossuth Lajos Cserkészcsapat, s ő a fogadalomtételünkön ismételte meg tiszti fogadalmát. Másrészt ekkor kezdtük meg Kocsis Elemér, akkori református püspök biztatására a cserkészlet misszióját a református gyülekezetekben és intézményekben. Erről a 25 évről is sokat lehetne írni, de most menjünk egy kicsit messzebb, mert ez az együtt töltött néhány nap volt az utolsó találkozásunk. *Február végén, úgy ahogy élt, csöndesen, elegánsan, szinte tapintatosan budai otthonában lehunyta szemét, hogy kipihenje a 85 földi esztendőt, s hogy Krisztus kegyelméből immáron csak az örökkévalóban éljen.*

Tisztes polgári családban született Miskolcon, ahol mondhatni az anyatejjel szívta magába a cserkészletet, hiszen édesanyja a Magyar Leánycserkészlet nagy alakja volt. Továbbá azt az értékrendet, amelyet a közéletben tiszteletreméltó aktivitással ősei – Észak-kelet Magyarország népe javára – évszázadokon keresztül megéltek és kamatoztattak. A génjeiben és a gyermekkorában kapott adottságait a Sárospataki Kollégium Gimnáziuma, azon belül az Angol Internátus, mint a csi-szoló a gyémántot egyre értékesebbé formálta. Egyazon érdeklődést mutatott az irodalom, a sport és a műszaki tudományok iránt. Így lett ifjúsági síbajnok, a Bodrogon s majd később a Dunán kielboatozó evezős. Lánglelkű költő, műfordító. S nem utolsó sorban a Budapesti Műszaki Egyetemen kultúrmérnök, majd hegesztő szakmérnök. 14 éves volt, amikor az orosz megszállás elől szülei jónak látták Ausztriába küldeni. Kalandos útján nem csak az ígáslovakkal barátokozott meg, hanem sírig tartó testvéri baráti kapcsolatot szerzett egy osztrák családdal.

A kommunizmus éveiben is megtalálta a modus vivendit. Hitvesével és két gyermekével nagy szeretetben élt. Sokat dolgozott azért, hogy az akkori kor leg-élménydúsabb nyarait tudja megadni gyermekeinek az Adrián, és természetesen a legjobb tanítást abban a körben, amelyre a gyermekei igényt tartottak.

A szorgalmas és minőségi munka megtartotta lelkének és gondolatainak szabadságában. Ebben az állapotában jött az enyhülés, a rendszerváltozás és hamarosan megkezdődtek a nyugdíjas évei is. Iharosberényi kis birtokát nagyon szerette. A kis tanyát hangyaszorgalommal komfortizálta, és legnagyobb örömei közé tartozott, ha családtagjai vagy barátai boldog órákat töltöttek az „évszázados” szelídesztenyefák árnyékában.

A lelki és szellemi igényét a cserkészletnek, azon belül is a református, evangéliumi kegyességet tudatosan vállaló ICHTHÜSZ cserkészletnek szentelte, amellyel ily módon együtt járt a református gyülekezetekben való aktivitásának megelevenedése is. Ahogy azt neki is mertem mondani „egy Jehova tanúja konok elkötelezettségével, következetes kitartásával és olykor ellentmondást alig tűrő határozottságával” látogatta elsősorban Tiszántúl gyülekezeteit. Ezek a látogatások barátságokat teremttek, s nem titok, hogy legtöbbször a lelkésznek és lelkésznők „beszervezésével” aratott sikereket. Csak azért nem sorolom a nagy gyülekezeteket, és az azokban akkor legalább is ígéretesen meginduló cserkészéletet, mert bizonyára kihagynék néhányat. De vitán felül áll, hogy ha ma egy gyülekezetben felmerül a cserkészlet gondolata és ott van három-négy felnőtt aki már hallott a cserkészetről, akkor abból kettő-három önkéntelenül és visszatartás nélkül ezt mondja: Dezső bácsi! És ez így lesz még egy darabig. Van, aki örömmel és büszkeséggel mondja, mert ma is él a csapat. Van, aki egy kis szomorúsággal, mert a kezdeti lendület és lelkesedés szalmalágnak bizonyult. De mindenki szeretettel és hálával emlékezik a „*tiszántúli református cserkészlet apostolára*”.

Értékekre érzékeny ember volt, amely értékeket szeretett volna átadni tulajdonképpen mindenkinek. Természetesen elsősorban gyermekeinek, unokáinak, de mindazoknak is, akikkel egyszerűen utazott a vonaton, vagy találkozott a templomajtóban. Értékeinek a kifejezésére a cserkészlet jó keretet biztosított. Sokszor talán a keret jobb volt, mint a fogadókészség. Ehhez az önkritikus megállapításomhoz, hiszem, hogy sokan őszintén csatlakoznak. De ez őt nem zavarta. „Mint a magvető” vetette a népdalnak, a cserkészdaloknak, az angol és német nyelveknek, a síelésnek, a tisztességes együttélésnek, a természetszeretetnek, a hazaszeretetnek, és – nem utolsó sorban – az Evangéliumban való örömeinek magvait. Mint az lenni szokott, sok a bozótba esett, sok hasonlónak lett a „disznóknak adott gyöngyszemekhez”, de hiszem, hogy volt olyan is, ami jó földbe került és gyümölcsöt termelt... Nagy hagyatékot hagyott, amiért illesse őt köszönet, és dicsőség az Urat. Ennél már csak az lett volna jobb, ha kevesebb a hagyaték, mert nagyobb lelkesedéssel vettük volna el kezéből még életében, amit nekünk följánlott. De sokan vagyunk, akik sokat köszönünk neki, mert tanított emberségre, szeretetre, kultúrára, és az emberi élet – bár nem kompromisszummentes – méltóságban való megélésére. Ezért is illesse őt köszönet és dicsőség legyen Istennek.

Ahelyett, hogy életének további részleteibe bocsátkoznék, csupán a fentieket kívánom hálás és tiszteletteljes emlékezésként az erre fogékony Olvasókkal megosztani Dezső bá' elköltözésének egy éves évfordulóján. S még valamit remélek! Nevezetesen azt, hogy a fenti pár keresetlen gondolat néhány Olvasóban emlékeket ébreszt Somogyi Dezső Andrással való kapcsolatát illetően.

Nagyon örülnék, ha ezeket az emlékeket, rövidebbeket és hosszabbakat velem, vagy a lap szerkesztőségével megosztanátok, mi pedig a következő számokban közölhetnénk. Ezáltal Dezső bá' lelkével, szellemével, és emlékeinek megelevenedéseivel tovább élne közöttünk mindaddig, amíg az örökkévalóság titokzatos világában Krisztus kegyelméből újra találkozunk.

CSERKÉSZ, LÉGY RÉSEN, ITT AZ ÓRA!

Cserkész, légy résen, itt az óra!
Cserkész sohse vár parancsszóra.
Szürke hajnalban, késő este,
Égjen a munka a kezdedbe!

Cserkész, adj hálát Istenednek,
Fiát küldte el, s Krisztus veled.
Nyisd ki bölcsődtől a szívedet,
Másokat is gyűjts öröméhez!

Cserkész, frissen élj, táborra kész!
Olvadj a vadonba nappal és éjt,
Nézz szét, jól figyelj halkán csendben,
S hazák dalát harsogd – cserkészszívvvel!

*Aki Dezső bá'-val negyed óránál
többet eltöltött, az akarta, nem
akarta megtanulta a Sárospataki
Hegyaljai Erő cs.cs. 20-as évekből
származó indulóját.*

*Dezső bácsi ICHTHÜSZ hitét
szépen példázza a 2. vers, amely a
3-kal együtt az ő szerzeménye angolul,
amelyet természetesen ő fordított
vissza magyarra.*

*Énekeljük sokat az ő emlékére, és
a mi épülésünkre.*

dr. Bóna Zoltán

Számháború közben is tanította a fenti dalt

*„A kisgyermek pedig növekedett,
és erősödött lélekbén” (Lk 1,80)*

Együtt működünk – Nagytábor

Cserkészletünk fontos, nélkülözhetetlen része a közösséghez tartozás megélése.

Amikor a fiatal cserkész-jelölt csatlakozik a mozgalomhoz, először az őrsi közösség részévé válik. Azután az újoncpróbája után, a fogadalommal lesz egy nagyobb közösségnek

- a cserkészcsapatának is tagjává. Majd ahogy egyre több és több, a csapat kereteit túllépő programon, rendezvényen is részt vesz, látja, érzi, hogy nagyobb közösségeknek: a cserkészkerületnek, szakágnak, lelki közösségnek, az országos szövetségnek – sőt, még nagyobb cserkészközösségnek is részese lett.

Ahogy mondani szoktuk: az éves cserkészmunka kicsúcsosodása a nyári tábor. Talán azt is kimondhatjuk: a közösséghez tartozás kicsúcsosodása a nagytábor! (Nagytábor: olyan tábor, melyet a cserkészszövetség, cserkészkerület vagy más jogosult szerv közös táborhelyen szervez és tart meg.)

A magyar cserkészletben általában tízévente szokás országos, négy-öt évente kerületi nagytábort szervezni. A Kárpátokon túli magyar cserkészlet öt évente tartják nemzetközi nagytáboraikat, a „jubi-tábort”.

Néhány éve, cserkészcsapatunk újjáalakításának évében örömmel vettünk részt mi is a kerület nagytáborán, a X-ker. KNT 2012-n. Mit adott nekünk a nagytábor, miben fejlődtünk?

Egy ilyen méretű táborban – körülbelül 500 cserkész táborozott akkor Gödöllő mellett – altáborokat alkotva táboroznak a résztvevő csapatok.

Az altábori felosztás – egy altáborban 60-100 cserkész vegyen részt – segít a kis létszámú vagy nemrég indult, a táborozásban még tapasztalatlan csapatoknak, hogy egy jól működő, nagyobb létszámú csapat mellett számtalan táborozási szokást megfigyeljen, magára adaptáljon, így fejlődjön, de mégse érezze magát elveszve egy félezer fős tömegben – hasznos részese legyen a(z al)tábornak.

Segít a jól működő, nagyobb létszámú csapatoknak, hogy egy-két kisebb csapattal közös altáborban újra-értékelje önmagát, megerősödjön a csapat-öntudata.

És segít a „nagy” csapatoknak is, akik év közben jól megvannak magukban, örülnek ha egymással találkoznak egy-egy nagyobb alkalmon. A korosztályos programokon végre kiléphetnek a csapatuk, szűkebb pátriájuk határain kívülre is!

Egy nagytábor sok lehetőséget kínál közösségeknek, egyéneknek egyaránt. Egy ilyen népes táborban sokféle érdeklődésű cserkészt megtalálhatunk, akár pl. egy szakág vagy egy lelki közösség képviselőjében keressük meg őket! Egyéni ambícióink is teret kaphatnak, a tábor szervezői, a munkacsoportok vezetői örömmel fogadják az egy-egy területen szívesen tevékenykedő cserkészeket.

Hogyan is zajlik egy ilyen nagytábor szervezése? Múlt évben a VI. Cserkészkerület rendezett nagytábort, ezévben az I. Cserkészkerület és X. Cserkészkerület is nagytábort szervez. Én ez utóbbi szervezésében veszek részt, erről tudok beszámolni:

Másfél éve kezdtünk el a kerületi csapatparancsnoki fórumon beszélgetni az ideai nagytáborról.

Nagyon sokan (több mint százan, harmincöt csapatból) válaszoltak a kérdőívünkre, melyben arról kérdeztük a csapatokat, hogy milyen felépítésű tábort szeretnének? A válaszoknak megfelelően a csapatok alkotják az altáborokat, a programokat pedig elsősorban korosztályi bontásban szervezzük meg.

Megalakultak a munkacsoportok: a lelki-, keretmese-, média-, korosztályonként a program-munkacsoport, és a háttér: táborhely-, pénzügy-, logisztika-, adminisztráció-, és egészségügy munkacsoportok, emellett az állandó víziprogram - vízi altábor szervezése is elindult. Kiválasztottuk a keretmesét és a tábor logóját. Fél évvel a tábor időpontja előtt a terepbejárás is megtörtént.

Hiszem, hogy egy ilyen, a résztvevők igényeit messzemenőig figyelembe vevő nagytábor jelentősen megerősíti a résztvevő cserkészek elkötelezettségét, megalapozza a következő évi cserkészmunkát. Mert jó együtt lenni!

Szöllősy Vágó János csst.cspk.

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

Téli portya a Börzsönyben

A 842. sz. Benedek Elek cserkészcsapat 20 elszánt tagja indult január 28-án, csütörtökön a Börzsönybe téli „szánkó” portyára. Reggel hívott a vendéglátónk, figyelmeztetett, hogy téli gumi nélkül nem igazán ajánlatos elindulni. Négy autóval vágtunk az útnak. Egész úton terveztük a hosszú hétvégénket. Mire a tethelyre, Szénpatakra megérkeztünk sajnos csak mutatóban egy két zugos helyen találunk havat. A téli hangulatot a szélein befagyott patak adta. A házban kellemes meleg és a cserépkályhákban égő tűz pattogása fogadott. Gyorsan elfoglaltuk a szálláshelyünket, szobáinkat, pillanatok alatt berendezkedtünk, majd nekiláttunk a legfontosabb feladatok elvégzéséhez: favágás, szobák, kályhák feltöltése, vacsora elkészítése. Étkezés után egy „könnyű” éjszakai séta történt az erdőben.

Miután visszaérkezett a csapat, esti áhítattal zártuk a napot. Másnap, pénteken nehezen indult a nap. Zuhogott az eső. Az éjszaka elfogyott tüzelőanyagot gyorsan pótolnunk kellett. A reggeli áhítat és étkezés után, délig szabadfoglalkozás volt. Minden szoba legénysége/leánysága a tüzelőanyag biztosításával volt elfoglalva. A „ráérő” emberek felderítették a patakot, a jakuzzi-t és gondoskodtak arról, hogy csurom vizesen érkezzenek vissza.

Hogy ne unjuk el magunkat, elromlott a szivattyú, így az egyéb vízellátást is a patakból biztosítottuk.

Ebéd és egy kicsi pihenő után túrára indult a csapat a Csóványos felé. Fáradtan és csatakosan értek vissza estére. A vacsora után szintén áhítat, majd csendes beszélgetéssel telt az idő. Különösen békés hangulatot adtak a gyertyák fényei.

Szombaton már lehetett tornázni a szabadban, mosakodni a jeges patakban és egy kicsit játszani, de készültünk a szombaton érkező társaink fogadására. A késői reggeli után meglátogattuk a közeli halastavat, majd nagyot játszottunk a királyréti játszótéren. Hála vendéglátónknak, a szombati vaddisznó pörköltet

27-en ültük körbe. Ebéd után kipihentük a délelőtti fáradságait. A délután beszélgetésekkel, társasjátékkal telt, közben elköszöntek az útra indulók. Sajnos négy társunknak előbb el kellett menniük. Az esti áhítatot nagy beszélgetések színesítették.

Vasárnap reggel már a szokásos tábori rendben alakult az életünk. Az istentiszteletet Legendi Kati st vezette. Utána csendes

beszélgetésen vitattuk meg a további feladatokat, többek közt a nyári tábor helyét és idejét is. Gyors ebéd és takarítás után indultunk haza.

Ezen a hétvégén egy csodálatos kirándulást tettünk egy hihetetlenül izgalmas világba: továbbra sem volt télerő, villany, wifi és a vízzel is csínján kellett bánnunk. Pont olyan meleg volt, mint amennyit fűtöttünk, sparuhalt-en főztünk csodálatos ízű ételeket. Tudatosan akartuk kipróbálni magunkat az adott körülmények teljes kihasználásával. Az itt eltöltött idő az Isten tenyerén eltöltött, minősített idő volt. Sokkal közelebb kerültünk Istenhez, egymáshoz és nem utolsó sorban az egyébként életünktől egyre távolabb kerülő természethez, mint azt általában megéljük. Jó és tanulmányos volt visszatérni. Újra megtanultunk beszélgetni a gyertyák fényénél, továbbá egymásnak feltétel és gondolkodás nélkül segíteni. Kiderült, hogy lehet játszani egy ív papírral, használt Tescós zacskóval órákig, kicsik nagyok egymással, mint valamikor a családokban. Senki nem vonult félre. Jó volt együtt!

Nyáron újra itt találkozunk! Jó munkát!

Nagy László cst.cspk.

426-osok és a 2015-ös őszi táboruk

Közel 100 fős csapatunkban, a 426. számú Szenczi Molnár Albert cserkészcsapatban a farkaskölyök, a cserkész és a kósza korosztály 16 órseben folyik a cserkészmunka. Másodikos kortól várunk gyerekeket a csapatunkba, akiket a környék protestáns gyülekezeteiből, a környező iskolákból és nem utolsósorban a Baár-Madas-ból toborzunk. Fenntartóink

a Budahegyvidéki protestáns egyházak: a Budahegyvidéki Református Egyházközség, a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség, és a Svábhegyi Református Egyházközség. A Budahegyvidéki Református Egyházközségnek köszönhetően egy gyönyörű cserkészotthonban találkoznak heti rendszerességgel az őrseink, és itt tartjuk a vezetői megbeszéléseket is. Szokásos éves programjaink többek között egy-egy tavaszi és őszi hétvége csapatszinten, rajhétvégek, vezetői hétvége, csapatkarácsony, csapatfarsang, csapatnap, közös istentiszteletek, koszorúzás, és a kéthetes nyári tábor.

A 2015/16-os cserkészév eddigi leghosszabb és legtöbb csapattagot megmozgató programja az őszi tábor volt, amit november elején tartottunk Nagymaroson. A 72 résztvevő egyikének tollából származik az alábbi rövid beszámoló, amit kiegészítenek a programon készült képek:

„November 8-án délután visszaértünk a 3 napos őszi táborunkból Nagymarosról. Egy nagyon jó hangulatú hétvégét töltöttünk együtt a Duna-kanyarban. Szombaton tettünk egy hosszú túrát Zebegény felé, amíg a nagyobbak megnézték a Remete-barlangot, ahonnan fantasztikus kilátás volt, aztán csapatversenyeztek a városban. Szombat este egy kiadós

gulyásleves után egy 60-70-es évek korabeli Ki mit tud?-on vettünk részt. Volt sok-sok vicces és érdekes produkció, tombola, limbó verseny, székfoglaló és táncitanítás is. Vasárnap istentisztelet után rengeteget játszottunk együtt, majd Huba, a Turul órs új tagja és a tombola főnyereményének győztese megszotott csapatparancsnokként hazavezette a csapatot. Nagyon jól éreztük magunkat ezen a napsütéses őszi hétfégén.”

*A csapat nevében:
Jenes Ottó, Totó csst.cspk.*

Télbúcsúztató

A 724. sz. Kossuth Lajos Cserkészcsapat és a Soli Deo Gloria Közösség az év utolsó farsangi vasárnapján, február 7-én rendezte meg mulatságát a Soli Deo Gloria Közösségi Házban az országos Kultúrházak éjjel-nappal programjának részeként.

Hálás szívvel mondunk köszönetet a Széplaki, a Szilvay, a Portik és a Keresztesi családnak, akik a lovas, fogatos felvonulásunk során bőségesen, finom falatokkal és minőségi italokkal megvendégeltek bennünket.

A farsangi hangulatot a cserkész-kaszinó biztosította színes játékaival amelyet mangalica áldozatból készült hidegtálak és a talp alá való muzsika tettek teljessé.

A kiszebaba elégetésekor mondott télbúcsúztató verssel köszöntsük együtt a várva várt jó időt!

"Mi az?" - kérdezte Vén Rigó.
 "Tavasz!" - felelt a Nap.
 "Megjött?" - kérdezte Vén Rigó.
 "Meg ám!" - felelt a Nap.

"Szeretsz?" - kérdezte Vén Rigó.
 "Szeretlek!" - szólt a Nap.
 "Akkor hát szép lesz a világ?"
 "Még szebb, még boldogabb!"

dr. Csobolyó Eszter
 cst.cspk.

„Örüljete az Úrban mindenkor!” (Fil. 4,4)

Dezső bá' sokszor fáradozott azon, hogy a körülötte lévőeknek hasznos és értékes örömet szerezzen. Tette ezt úgy, hogy nem sértette az evangéliumi öröm igazi okát, az Úr kegyelmét. Sokkal inkább arra építve örvendeztetett meg bennünket – egyebek mellett – az alábbi angol nyelvű cserkésznotájával is, aminek történetét a 6. oldalon olvashatjátok. B. Z.

SCOUT YOUTH, BE PREPARED

2. Scout Youth come to pray say thanks to God.
His Son came to Earth. He is with us.
Join Him from Your birth open Your heart
bring others to Him for His delight.

3. Scout Youth come to camp, have refreshed life.
(Oh) mingle with nature, day time and night.
Look round and listen, noisless then cry
songs of the Homeland, songs of the Heart.

Somogyi Dezső András a sárospataki Angol Internátus előtt, ahol 1940 és 1948 között gimnazista diákként tanult

Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105)

Szeretettel várjuk

minden érdeklődő cserkésztestvérünket az MCSSZ ICHTHÜSZ Közösségének évi rendes közgyűlésére

2016. február 26-28. Balatonfüredre

Siloam Missziói Otthon 8230 Balatonfüred, Honvéd u. 6.

Programtervezet

Február 26. péntek

17.45-ig megérkezés, regisztráció, szállás elfoglalása

17.45 zászlófelvonás, nyitó áhítat, tábornytás – Nagy László

18.00 **vacsora**

19.00 Megnyitó istentisztelet – Szuhánszky Gábor

20.00 beszélgetés az MCSSZ vezetőségével

21.30 zászlólevonás, esti áhítat, takaródó – Bóna Zoltán

22.00 felnőtteknek csendes esti beszélgetés

Február 27. szombat

07.00 ébresztő, reggeli torna, szobarend

08.00 reggeli áhítat, zászlófelvonás – Csobolyó Eszter

08.15 reggeli

08.45 a 2015-ös programok értékelése, különös tekintettel az ICHTHÜSZ tanyázásra

09.45 a 2016-os programok megbeszélése, különös tekintettel a kerületi nagytáborokra

11.00 az ICHTHÜSZ imakönyv szerkesztésének, kiadásának megbeszélése

12.00 portya Salföldre, ebéd ott

18.00 vacsora

19.00 az Újság szerkesztőségi és kiadói kérdései

20.00 táborút: Monoriak és amit a többiek hoztak

21.30 záró áhítat, zászlólevonás, takaródó – Bóna Zoltán

22.00 felnőtteknek csendes esti beszélgetés

Február 28. vasárnap

07.00 ébresztő, reggeli torna, szobarend

08.00 reggeli áhítat, zászlófelvonás – Bóna Zoltán

08.15 reggeli

08.30 a vezetőképzésben való részvétel

09.00 zászlólevonás – Nagy László

09.15 indulás az istentiszteletre, amelyre hazafelé kerül sor

10.00 részvétel az istentiszteleten, hazautazás

Részvételi hozzájárulás az idén is 8.000 Ft/cserkész, amely a két napos teljes szállást, étkezést és programot fedezi.

További információ Nagy Lászlónál

06 20 9549 536, illetve a nagylacik1@gmail.com címen

Krisztus szenvedéseiről

Freylinghausen énekeskönyve, 1704.

Ó Krisz-tus, lát-tam szen-ve-dé-sed,
S bor-zon-gá-som vé-get nem ért,
Jaj, hogy ha-lál-kín lett a ré-szed
É-ret-tem, ár-va bü-nö-sért.

2. A természet velünk zokogja Halálodért fáj-dalmait, Elbűjt a nap, gyászukba rogyva Siratnak vá-lasztottaid.

3. Szent áldozat, tedd, meg ne szűnjünk Keresz-ten látni tégedet! Szent véred mossa csak le bűnünk, Lelkünk előtt az tár eget.

4. Jóságod mély és mély a hála, Amellyel hozzád fordulunk; Bűnünkért mentél kínhalálba, Egyetlen Megváltó Urunk.

Bastie Bertalan, † 1841.

Krisztus feltámadásáról

1200 körül.

Krisz-tus fel-tá-ma-dott, Kit ha-lál el-
Ha ő fel nem tá-mad, Nines töb-bé bűn-
ra-ga-dott; Ör-ven-dez-zünk, vi-gad-junk,
ho-csá-nat, De él, e-zért szent-ne-vét.
Krisz-tus lett a vi-ga-szunk,
Zeng-jük ő di-csé-re-tét,
Al-le-lu-ja! Al-le-lu-ja,
Al-le-lu-ja! Al-le-lu-ja!
Ör-ven-dez-zünk, vi-gad-junk, Krisz-tus
lett a vi-ga-szunk. Al-le-lu-ja!

Hátsó ének a XIII. század elejéről.

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatosok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhanánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Módszertan: Szöllősy Vágó János
4. Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Bartha Katalin
5. Örüljetek az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. T.: 06-30 637-8170

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com Honlap: www.dunavarsanyireformatosok.hu